

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РИНКУ ТЕКСТИЛЮ ДЛЯ ОДЯГУ ПОВУТОВОГО ТА СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

¹Пахолук О.В., к.т.н., доц., ²Мартиросян І.А., ст. викл.

¹Луцький національний технічний університет

²Одеська національна академія харчових технологій

В сучасних умовах розвитку легкої промисловості, текстильна галузь продовжує займати провідне місце не тільки на внутрішньому, але й на зовнішньому ринках, потребуючи акомодатії до європейських вимог в умовах жорсткої конкуренції, особливо з питань безпечності. Звичайно, в таких умовах виникає необхідність не тільки модернізації виробництва, але й підвищення вимог до якості і безпечності текстильних матеріалів, що, в свою чергу, несуть не тільки позитивні наслідки, але й мають цілий ряд проблем. Одним із головних проблем залишаються технічні бар'єри, зокрема високі вимоги з питань якості й безпечності, встановлені Директивою про загальну безпечність продукції і стандартами ЄС, що у свою чергу породжує наступну проблему, знижуючи шанси українських виробників в конкурентній боротьбі, за асортиментом та ціною.

Адже, з моменту набрання чинності Угоди про всеосяжну зону вільної торгівлі між Україною та ЄС, перед українськими виробниками відкрились безпрецедентні можливості доступу до багатомільйонного внутрішнього ринку ЄС. Для українських виробників це не тільки можливість виходу на один із найбільших і потужніших ринків світу, а це ринки 28 країн і понад 500 млн. споживачів, але й пошук нових партнерів з метою диверсифікації своїх експортних потоків з урахуванням вигідного географічного межування України з ЄС.

Виходячи із вищезазначеного, актуальним стає питання дослідження стану сучасного вітчизняного ринку текстильної промисловості та аналіз експортно-імпоротної політики України, оскільки протягом останніх років текстильна промисловість переживає фінансову кризу із-за існування «тіньового» імпорту та виробництва.

Провідна роль у завоюванні зовнішніх ринків збуту вже кілька років належить ТОВ «Текстиль-контакт», ПАТ «Україна» (м. Житомир), ПАТ «Черкаський шовковий комбінат», ВАТ «Тернопільське об'єднання «Текстерно», ВАТ «Рівнелъон», ТОВ «Любава-Грація» (Черкаси), ПАТ «Трикотажна фірма «Роза» (м. Київ), ПАТ «Софія»(м. Бровари) та ін.

Адже, конкурентоспроможність української текстильної промисловості не знизилась після вступу до Світової організації торгівлі. Україна займала 76-у позицію серед 144 країн світу за Індексом глобальної конкурентоспроможності 2014-2015 років, у 2015-2016 рр. – 79 серед 140 країн, 2016-2017 рр. – 85 серед 138 країн, 2017-2018 рр. – 81 серед 137 країн [1].

У 2016 р. найбільшими імпортерами легкої промисловості в Україну були Китай (27,4 %), Польща (10,2 %), Туреччина (9,2 %), Німеччина (8,2 %) та Італія (7,1 %), але ситуація у 2017 р. значно змінилась: Китай – 25,4 %, Італія – 23,6 %, Туреччина – 18,2 %, Німеччина – 12,3 % і Польща – 15,6 %, незначну долю в імпорті займають Бангладеш та Марокко. Що стосується експорту, за 2017 р. основними експортерами стали Російська Федерація, Польща, Румунія та Грузія [2].

Українські підприємства легкої промисловості у січні-серпні 2017 року, порівняно з відповідним періодом минулого року, збільшили обсяги виробництва своєї продукції на 7 %. Темп зростання виробництва текстилю в січні-серпні поточного року склав 112,6 % відносно січня-серпня минулого року. Найменший показник темпу зростання легкої промисловості в Україні демонструє виробництво одягу, який встановлений на рівні 104,4 % щодо відповідного періоду 2016 року. Індекси текстильної продукції за 2013-2017 рр. представлені на рис. 1 [2].

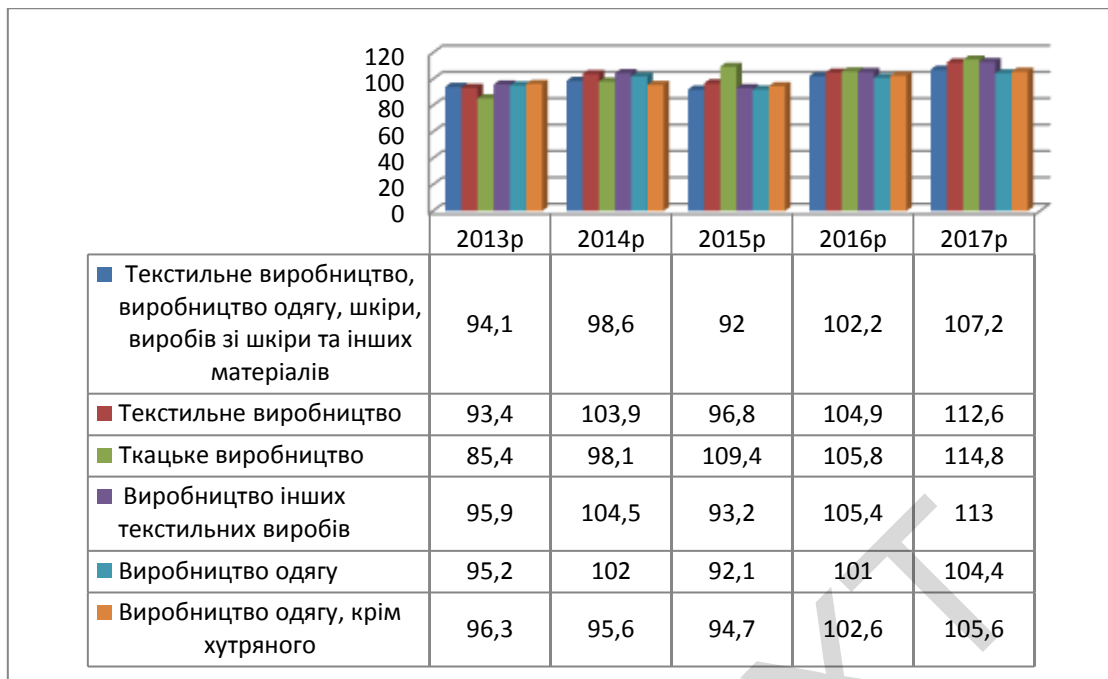

Рис. 1. – Індеси текстильної продукції за 2013-2017 роки (у відсотках до попереднього року)

Виробництво одягу займає 41 % від загальної кількості реалізованої продукції, текстильне виробництво займає 37 % і виробництво шкіри та взуття – 22 %. При цьому, за регіональним рейтингом виробництва в 2017 році на першому місці займає Львівський регіон – 17 %, Житомирська область – 8,7 %, Харківська – 8,5 %, Дніпропетровська – 7 %. І п'ятірку лідерів завершує Київ, де виробництво легкої промисловості становить 6,9 % від загального виробництва в країні [3]. Обсяги реалізованої текстильної продукції за 2017 р. представлені у таблиці 1.

Таблиця 1 – Обсяги реалізованої текстильної продукції у січні-листопаді 2017 року[2]

Група виробів	Обсяг реалізованої продукції (товарів, без ПДВ)		З нього обсяг продукції, реалізованої за межі країни	
	млн. грн	у % до всієї реалізованої продукції	млн. грн	у % до обсягу реалізованої продукції
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	18808,9	1,0	8084,7	43,0
Текстильне виробництво	6776,9	0,4	2150,8	31,7
Ткацьке виробництво	998,2	0,1	133,5	13,4
Виробництво інших текстильних виробів	5354,4	0,3	1764,0	32,9
Виробництво одягу	7700,9	0,4	3549,6	46,1

Що стосується ринку спецодягу, то потреба в робочому одязі з кожним роком збільшується приблизно на 15-20 % і з'являється, як мінімум, десяток нових виробників. Так, тільки в столиці працює більше 10 крупних виробників спецодягу і близько 70 середніх і невеликих підприємств. Але місткість українського ринку спецодягу значно нижча не тільки за місткість ринків розвинених європейських країн, але і Росії. Аналітики оцінюють його в 1,3-1,4 млн. комплектів, що в грошовому виразі становить близько 15,5-16 млн. євро. Також на українському ринку робочого одягу відбуваються не тільки кількісні, але й якісні зміни.

І зрозуміло, що забезпечення конкурентоспроможності української продукції на європейському ринку потребує встановлення сприятливих і конкурентних умов виробництва на внутрішньому ринку. І для максимального скористання цими можливостями вітчизняна економіка має відносно небагато часу для адаптації до європейських правил та вибагливих смаків споживачів.

Література

1. Позиція України в рейтингу країн світу за індексом глобальної конкурентоспроможності 2017–2018 рр. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://edclub.com.ua/analitika/pozyciya-ukrayiny-v-reytingu-krayin-svitu-za-indeksom-globalnoyi-konkurentospromozhnosti-2>
2. Державна фіскальна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/ms/f11>.
3. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

МЕТОДОЛОГІЯ ТОВАРОЗНАВСТВА, ЯК ОСНОВА НОВОГО НАУКОВОГО НАПРЯМУ – ІНФОРМАЦІОЛОГІЇ

Кіров І.М., к.х.н., с.н.с.

Одеська національна академія харчових технологій

Метою даного дослідження є показати що якщо за формальною ознакою визначити що товар – це все те, що має реальну або потенційну, матеріальну або нематеріальну цінність, то цінність, як така, стає об'єктом товарознавства. В цьому випадку виникають нові можливості застосування товарознавчих методів, в основі яких метод ранжирування цінностей, для дослідження і формування інформації в рамках нової науки «Інформаціології», в першу чергу, її найважливішої гілки – «Соціальної інформаціології».

Один з найвпливовіших сучасних італійських мислителів в області філософії, техніки та етики Лучано Флоріді вважає, що всі науки являють собою галузі єдиного кореляційного дерева, яким є інформація. «Інформація» є настільки ж фундаментальним поняттям, як «життя», «знання», «добро і зло», і навіть більш «сильним» поняттям, ніж перераховані вище, тому, що ці поняття можуть бути виражені через поняття інформації [1].

За підрахунками наукознавців обсяг знань у світі до кінця ХХ століття зріс вдвічі, а обсяг інформації збільшився більш, ніж у 30 разів. Це, отримало назву – інформаційний вибух, це свідчило про початок інформаційної епохи [2].

Згідно з академіком І.І. Юзвизиним «інформаціологія» – це генералізаційна наука про усі інформаційні явища, мікро- і макродинамічних процесах безмежного Всесвіту, узагальнююча наука про всі інформаційні процеси, явища природи й суспільства, що утворилася на стику фундаментальних наук: природничо-наукових, технічних, суспільних і гуманітарних наук [3]. Термін «інформаціологія» уперше з'явився в 1989 році, а перше видання по інформаціології вийшло в 1993 році. У тому ж році на другому Міжнародному форумі інформатизації була зроблена доповідь на тему: «Інформаціологія – наукова концепція інформатизації світової спільноти». У 1994 році уперше вийшло видання інформаціології у вигляді навчального посібника для студентів.

В Україні у 2011 р. у видавництві «Освіта України» вийшла монографія Кононюка А.Е. «Інформаціологія. Загальна теорія інформації. Парадигма розвитку науки. Методологічне забезпечення» у 4 книгах, загальна кількість сторінок – більш ніж 1700 [4].

Соціальна інформаціологія – це гілка науки інформаціології, яка вивчає інформаційні процеси, що протікають в суспільстві, є штучною інформацією, генерованою і створеною людиною в результаті еволюційного розвитку інформаційних соціальних процесів [4].

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНИХ, ХІМІЧНИХ, ЕНЗИМАТИЧНИХ ТА КОМБІНОВАНИХ МЕТОДІВ ДЕЗІНТЕГРАЦІЇ МІКРОБІАЛЬНОЇ МАСИ	
Капустян А.І., Черно Н.К.	117
БІЛКОВО-ВУГЛЕВОДНІ КОМПЛЕКСИ КЛІТИННИХ СТІНОК ДРІЖДЖІВ	
Решта С.П., Данилова О.І.	119

СЕКЦІЯ «ТЕХНОЛОГІЯ М'ЯСА РИБИ І МОРЕПРОДУКТІВ»

МІКРОБІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПОСТ-ПАСТЕРИЗАЦІЇ	
Віннікова Л.Г., Єгорова А.В., Синиця О.В.	120
ВИКОРИСТАННЯ ЕКСТРАКТУ З АКТИНІДІ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ СЕНСОРНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ПОСІЧЕНИХ М'ЯСОПРОДУКТІВ	
Агунова Л.В., Янішогло О.М.	121
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ВИРОБНИЦТВІ М'ЯСНИХ НАПІВФАБРИКАТІВ	
Азарова Н.Г., Шлапак Г.В., Журба Н.О.	123
ADHESIVE PROPERTIES OF LACTOBACILLI	
Patiukova N.S., Fugol A.G., Patyukov S.D., Gerasim A.S.	124
УДОСКОНАЛЕННЯ СУЧАСНИХ СПОСОБІВ СТЕРИЛІЗАЦІЇ РИБНИХ КОНСЕРВІВ ТА ЇХ ОБГРУНТУВАННЯ	
Кушніренко Н.М.	125
УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ОТРИМАННЯ ДІЄТИЧНОЇ ДОБАВКИ З МОРЕПРОДУКТІВ АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКОГО БАСЕЙНУ	
Станкевич Г.М., Герасим А.С., Патюков С.Д., Патюкова Н.С.	127
ВИКОРИСТАННЯ ПРЯНО-АРОМАТИЧНИХ ЕКСТРАКТІВ В ТЕХНОЛОГІЇ РИБНИХ ПРЕСЕРВІВ З МЕТОЮ ПОСИЛЕННЯ КОНСЕРВУЮЧОГО ЕФЕКТУ ПРИ ЗБЕРІГАННІ В УМОВАХ ПОМІРНИХ ПОЗИТИВНИХ ТЕМПЕРАТУРАХ	
Манолі Т.А., Нікітчина Т.І., Барішева Я.О.	130

СЕКЦІЯ «ТЕХНОЛОГІЯ ВИНА І ЕНОЛОГІЯ»

УДОСКОНАЛЕННЯ КУПАЖНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ СТОЛОВИХ НАПІВСУХИХ ВИН	
Ходаков О.Л.	132
ІННОВАЦІЇ В ОБЛАДНАННІ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ПЕРЕРОБКИ ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ ВИНОРОБСТВА	
Муратов В.Г., Осипова Л.А.	133

СЕКЦІЯ «ТОВАРОЗНАВСТВО ТА МИТНА СПРАВА»

ОРГАНОЛЕПТИЧНА ОЦІНКА ЯКОСТІ КОМБІНОВАНИХ ДЕСЕРТІВ НА МОЛОЧНІЙ ОСНОВІ ЗІ ЗБАЛАНСОВАНИМ ХІМІЧНИМ СКЛАДОМ ТА ПРОБІОТИЧНИМИ ВЛАСТИВОСТЯМИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	
Памбук С.А., Ткаченко Н.А., Копійко А.В.	135
ОБГРУНТУВАННЯ ЕКСПРЕС-МЕТОДУ ВИЯВЛЕННЯ БЕНЗОАТІВ ПРИ ВИРОБНИЦТВІ ВІДНОВЛЕНОГО АПЕЛЬСИНОВОГО СОКУ	
Бочарова О.В., Решта С.П.	137
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РИНКУ ТЕКСТИЛЮ ДЛЯ ОДЯГУ ПОБУТОВОГО ТА СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	
Пахолюк О.В., Мартіросян І.А.	139
МЕТОДОЛОГІЯ ТОВАРОЗНАВСТВА, ЯК ОСНОВА НОВОГО НАУКОВОГО НАПРЯМУ – ІНФОРМАЦІОЛОГІЇ	
Кіров І.М.	141
ГЕРБЕОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА ЯК ЧИННИК РЕГУЛЮВАННЯ ШКІДЛИВИХ ОРГАНІЗМІВ В ЗЕРНІ ТА ЗЕРНОПРОДУКТАХ	
Когут С.Г.	143

СЕКЦІЯ «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ БІЗНЕС»

КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД ЩОДО УПРАВЛІННЯ ГОСТИННІСТЮ	
Дишкантюк О.В.	144
РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ	
Д'яконова А.К., Тігомир Л.А., Пацела О.А., Гушпіт Л.О.	146